

שלישי יח וַיֹּאחֲב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל יעקב רומז למוחין דקטנות, וכל עוד שלא השיג מוחין דגדלות – יעקב אוהב את רחל! **וַיֹּאמֶר אֶעֱבְדָּךָ שִׁבְעַת שָׁנִים** בחינת ז"ת **בְּרַחֵל בְּתֻדָּה הַקְטָנָה** לתקן את המלכות בכל ז' הדרגות שלה. **הַקְטָנָה** גימטריה יוסף עם הכולל: **יט** **וַיֹּאמֶר לָבֵן טוֹב תַּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתַּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אֲחֵר** לעשו שהוא מהצד האחר **שָׁבָה עִמָּדִי** כאשר הצדיק עם הקליפה – הקליפה מקבלת את כל ההשפעות: **כ** **וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב** זה תיקון אדם הראשון, שנאמר לו: לעבדה ולשמרה! **בְּרַחֵל שִׁבְעַת שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתָהּ אֹתָהּ: כא** **וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבֵן הִבָּה אֶת אִשְׁתִּי** כנגד הקללה: ואיבה אשית... אשתי נוסטריקון: אחימן ששי תלמי ילידי, שהם ד' קליפות **כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאָבוֹאָהָ** כתוב בתוספת האות ה', ואם נוסף ה' למילה אשתי, נקבל תשי"ז, שזה אותיות יתוש, וגם ושת **אֵלֶיהָ: כב** **וַיֵּאסֹף לָבֵן** שהוא הס"מ, והוא עתיק דקליפה שרוצה להתגונן ולכן אוסף: **אֶת כָּל אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ** סעודה שיש בה לחם ויין, שהם כללות ההשפעות: **כג** **וַיְהִי לָשׁוֹן צֶעֶר** **בְּעֶרְבַּי** זמן הדינים **וַיִּקַּח אֶת לֵאָה בָּתּוּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיהָ: כד** **וַיִּתֵּן לָבֵן לָהּ אֶת זֶלְפָּה** אותיות ל"ז פ"ה, ל"ז הוא המילוי של שם ס"ג, והוא הנמשך למלכות שהיא פ"ה. יעקב זכה בלאה ובזלפה כשקנה את הבכורה מעשו! **וּמַזְלָפָה נַעֲשׂוּ מוֹחִין לְקַלִּיפָה! שְׁפָתָתוּ** אף על פי שהיתה כוונתו של לבן לשמש את זלפה **לְלֵאָה בָּתּוּ שְׁפָתָהּ: כה** **וַיְהִי בְּבִקְרָה וְהָיָה הוּא לֵאָה** כתוב: הוא להורות שלאה היא עולם הזכר, שהיא בינה! וכל ההשפעות יוצאות מהבינה **וַיֹּאמֶר אֶל לָבֵן מַה זֹּאת עָשִׂיתְ לִי הֲלֹא בְּרַחֵל עֲבָדְתִּי עָמָד וְלָמָּה רַמִּיתִנִּי: כו** **וַיֹּאמֶר לָבֵן לֹא יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוָמִנִּי לָתֵת הַצִּעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה: כז** **מִלֵּא שִׁבְעַת שָׁנִים וַיִּתְּנָהּ לָךְ גַּם אֶת זֹאת בְּעֶבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַת שָׁנִים אַחֲרָיוֹת** הס"א רוצה לעכב את הצדיק ברשותו כדי להרבות את יניקתה על ידו: **כח** **וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן** גימטריה 70 **וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת** עוד רמז שיעקב תיקן את הז"ת **זֹאת** ועוד רמז **וַיִּתֵּן לוֹ אֶת רַחֵל בָּתּוּ לוֹ לְאִשָּׁה** יעקב הוציא משבי הקליפה את לאה ורחל: **כט** **וַיִּתֵּן לָבֵן לְרַחֵל בָּתּוּ אֶת בְּלָתָהּ שְׁפָתָתוּ לָהּ לְשִׁפְתָהּ** השבטים כולם שווים ואין הפרש בניהם בעניין הקדושה הכללית, אלא שבני הגבירות פנימיים באברי הקדושה ולכן נבנה בית המקדש בחלקם של יהודה ובנימין והעבודה נמסרה לשבט לוי – זה להודיע כי יש הבדל בענייני הקדושה הפרטית בין בני הגבירות ובן בני השפחות: **ל** **וַיָּבֵא גַם אֶל רַחֵל וַיֹּאחֲבָהּ גַּם אֶת רַחֵל מִלֵּאָה** כתוב פעמיים **גם**, לרמז על ריבוי החשק והאהבה שהיה ליעקב עם רחל **וַיַּעֲבֹד עִמָּו** יעקב עבד אצל לבן אבל עיקר כוונתו של יעקב לשמים – זה סוד האמונה **עוֹד שִׁבְעַת שָׁנִים אַחֲרָיוֹת** **מִכָּאן מִתְחִיל בְּנִיין עִם יִשְׂרָאֵל** עבודת יעקב בבית לבן היא שורש עבודת פרך של בני ישראל במצרים, שגם שם הם תיקנו את השכינה וליקטו ניצוצות. **מִצְרִימָה גִּימְטְרִיָּה שְׁכִינָה**, ובמצרים פרעה מחליף את לבן...: **לא** **וַיֵּרָא יְהוָה כִּי שְׁנוֹאָה** סופי תיבות אהי"ה שמאיר בבינה שהיא סוד: **לָאָה** והיא שנואה כי בינה היא עולם מכוסה, וכל דבר נסתר שלא מובן הוא שנוא, כי לא מקבלים ממנו חכמה ודעת! **וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ וְרַחֵל עָקְרָה: לב** **וַתַּהַר לֵאָה** שהיא בינה **וַתֵּלֶד** האצילה את ז"א, ואת הנוקבא שהיא שם: **בן** **וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן** שהוא סוד החסד דנוקבא, והוא ג' המוחין דקטנות, שהם ג' אלהי"ם שירדו עד הגרון – לכן **רְאוּבֵן גִּימְטְרִיָּה גְרוּן** **כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה יְהוָה בְּעֵנָי כִּי עָתָה יֵאָחֲבֵנִי אִישִׁי: לד** **וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְהוָה כִּי שְׁנוֹאָה אָנֹכִי וַיִּתֵּן לִי גַם אֶת זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן** סוד הגבורה דנוקבא: **לה** **וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפַּעַם יִלְּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי יִלְדֹתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לְוִי** תפארת דנוקבא: **לה** **וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הִפַּעַם אוֹדָה אֶת יְהוָה עַל כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה** מלשון הודאה, שכתוב: אוֹדָה יְהוָה **בְּכָל לֵב**. יהודה הוא הנוקבא הנבנית מצד שמאל **וַתַּעֲמֹד מִלְּדָתָהּ** לאה תיקנה את המרכבה הקדושה, כי **רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לוי**

ויהודה הם: חג"ת ומלכות דנוקבא: **ל** **א** ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל

באחתה ותאמר זה ענין עליית המלכות בהשוואת צורה לקומת ז"א אל יעקב שהוא ז"א הקבה לי בנים

ראשי תיבות הב"ל וגמטרייה 37 שזה מילוי שם ס"ג, שהם דיני הבינה! רחל היתה עקרה, כלומר שהיה חסר לה אות ה' של בינה, כמו שקיבלו אברהם ושרה, ואות ה' של רחל נמצאת השפחה שלה, שהיא בלהה ואותיות הב"ל ה'. 37 זה הגיל בו רחל מתה, מכאן לומדים:

שאסור לאדם לדבר על עצמו, לא טוב ולא רע! שהרי רחל אמרה: **ו** **אם אין מתה אנכי: ב** ויחר אף יעקב

ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: **ג** ותאמר הנה

אמתי בלחה אותיות הב"ל ה' בא אליה ותלד על ברפי השפחה תלד ורחל תגדל הילדים! ואבנה

גם אנכי ממנה כמו שעשתה שרה: **ד** ותתן לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה

יעקב: **ה** ותהר בלחה ותלד ליעקב בן: **ו** ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע

בקלי ויתן לי בן על בן קראת שמו דן והוא פרק תחתון דהוד דמלכות. רחל רומזת כאן ליעקב שיכיר שאין

העקרות שלה מפני מעשים רעים: **ז** ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל ראשי תיבות בש"ר – שגם הבן

הזה נחשב לרחל כאילו הוא בנה ממש ובשר מבשרה אף על פי שלא בא מכח התפילה של רחל כמו הבן הראשון של בלהה – כי התפילה

של רחל היתה על הבן הראשון, והתפילה הועילה גם כשבלחה ילדה את הבן השני בן שני ליעקב: **ח** ותאמר רחל

נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי פרק תחתון דנצח

דמלכות: **ט** ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אותה

ליעקב לאשה: **י** ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: **יא** ותאמר לאה (בגד)

[בא] [גד] ותקרא את שמו גד זה הבן השביעי מהשבטים – ג"ד גמטריה ז' – הקב"ה מחבב את

השביעיות: **יב** ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: **יג** ותאמר לאה באשרי כי

אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר ובה נתקן עקב נצח דמלכות.